

ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Ἐνούμα ἔλις Α 128—61

Στριμώχονταν καὶ προχωροῦσαν στὸ πλευρὸ τῆς Τιαμάτ.
 Λυσσασμένοι ραδιοῦργοῦν ἀκατάπαυστα νύχτα καὶ μέρα,
 εἶναι ἀποφασισμένοι γιὰ μάχη, μουγκρητά, λύσσασμα,
 κάνουν συνέλευση νὰ ἐτοιμαστοῦν γιὰ τὴ μάχη.
 Ἡ Μητέρα Χουμπούρ,¹ αὐτὴ ποὺ πλάθει ὅλα τὰ πράγματα,
 πρόσθεσε ὄπλα ἀκατανίκητα, γέννησε τερατόφιδα,
 μὲ δόντια κοφτερά, μ' ἄσπλαχνα φαρμακόδοντα.
 Φαρμάκι ἀντὶ γιὰ αἷμα εἶχε γεμίσει τὰ κορμιά τους.
 Βρυχώμενους δράκοντες εἶχε ντύσει στὸν τρόπο,
 τοὺς εἶχε στέμματα φωτιστέφανο, κἀνοντάς τους σὰ θεοὺς,
 ποὺ ὅποιος τοὺς βλέπει, νὰ χάνεται ταπεινωμένος
 καί, μὲ σηκωμένα τὰ κορμιά, κανεὶς νὰ μὴν τοὺς ξαναφέρει πίσω.
 Ἔστησε τὴν Ὀχιά, τὸ Δράκοντα καὶ τὴ Σφιγγά,
 τὸ Μεγάλο Λιοντάρι, τὸ Ἀγριόσκυλο καὶ τὸν Ἀνθρωποσκορπιό,
 τοὺς δυνατοὺς Λιοντοδαίμονες, τὴ Λιμπελούλα, τὸν Κένταυρο
 νὰ κρατᾶνε ὄπλα ἄσπλαχνα, ἄφοβα στὴ μάχη.
 Γερεῖς ἦταν οἱ ἀποφάσεις τῆς, ἀκαταμάχητες ἦταν.
 Ἐντεκα τέτοια γέννησε, ὅλα μαζί.
 Ἀπ' τοὺς θεοὺς, πρωτότοκό τῆς, ποὺ σχημάτισε [τὴ Συνέλευσή τῆς],
 ὕψωσε τὸν Κίνγκου, τὸν ἔκανε ἀρχηγό τους.
 Τὴν ἐδήγηση τῶν ταγμάτων, τὴν προσταγὴ στὸ Συμβούλιο,
 τὴν ὕψωση τῶν ὄπλων γιὰ τὸν ἀγῶνα, τὸ προχώρημα στὴ μάχη,
 στὴ μάχη τὸ πρῶτο πρόσταγμα,
 αὐτὰ στὰ χέρια του τὰ ἐμπιστεύτηκε καθὼς τὸν κάθιζε στὸ Συμβούλιο :
 « Ἐριξα γιὰ σᾶς τὴ γητεῖα τιμώντας σας στὴ Συνέλευση τῶν θεῶν.
 Νὰ συμβουλευέτε ὅλους τοὺς θεοὺς σᾶς ἔδωσα τὸ δικαίωμα.
 Ἀληθινά, εἴσαστε ὑπέρτατοι, τὸ μοναχὸ ταίρι μου εἶστε σεῖς.
 Ἡ φωνή σας θὰ ξεπερνᾶει ὅλους τοὺς Ἀγουνάκκι ! »
 Τοῦ ἔδωσε τίς Πινακίδες τῆς Μοίρας, τίς ἔδεσε στὸ στήθος του :
 « Ὅσο γιὰ σένα, ἡ προσταγὴ σου θὰ ἔναι ἀνάλλακτη,
 [ὁ λόγος σου] θὰ κρατᾶει ! »,
 Μόλις ὁ Κίνγκου ὑψώθηκε, κατέχοντας [τὴ σειρὰ τοῦ Ἀνοῦ],
 τῶν θεῶν, τῶν παιδιῶν του [ἀποφάσισαν]³ τὴ μοῖρα :
 « Ὁ λόγος σας θὰ κάνει τὴ φωτιά νὰ φεύγει,
 θὰ ταπεινώνει τὸ Δυνατὸ Ὅπλο, ποὺ σαρώνει τὰ πάντα ».

Σημειώσεις

1. Τὸ θηλυκὸ ἀντίστοιχο τοῦ Ἐα. 2. Στὸ κείμενο : « νὰ ξαναφέρει τὰ στήθη τους ». 3. Ἀποφάσισαν : ἡ Τιαμάτ καὶ ὁ Κίνγκου.

συνεχίζεται

Ἴνκας

1

Ἄντρες
 Χό ! Νίνη,

ἔδω τὸ ραβδί ποὺ σκάβεις, ἔδω τὸ
 αὐλάκι,
 ἔδω ὁ ἰδρώτας, ἔδω ὁ μόχθος.